

Ο στρατηγός κάνει φασαρία στην πλατεία

Λεπτομέρειες

Κατηγορία: Βιβλία

Δημοσιεύθηκε : Πέμπτη, 30 Ιουνίου 2022 10:13

Μάκης Τσίτας

Ο στρατηγός κάνει φασαρία στην πλατεία

Κάπα Εκδοτική

Ο στρατηγός... που τον έριξαν στο πηγάδι... Καλός άνθρωπος... Αμ, το άλλο; Χίλιοι σμηνίτες και χίλια περιστέρια. Ρε, μπας και ήταν πτέρωχος; Ο διάλογος είναι πυρακτωμένος, η ατμόσφαιρα έχει ένταση. Έτσι νομίζουμε δηλαδή. Γιατί ο ένας χαρακτήρας έχει δοθεί στη στιχομυθία και ο άλλος είναι «Μα τι μου λέει τώρα τούτος εδώ»; Και η πυράκτωση φεύγει από το παράθυρο... σαν εραστής που συνεχίζει τη μέρα του, με το πιο αφελές αλλά και το πιο αιχμηρό χαμόγελο στον κόσμο...

Ο Μάκης Τσίτας επιστρέφει με ένα βιβλίο, μέσω του οποίου βγάζει στην επιφάνεια δέκα μονόπρακτα. Δέκα διαφορετικές ιστορίες, με διαφορετικά πρόσωπα, με διαφορετικά θέματα, ίσως και το εξής ένα... Από τους δύο που «συζητούν» στον έξω χώρο ενός καφενείου, στο ηλικιωμένο ζευγάρι που τσακώνεται επειδή πρέπει να τσακωθεί, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει μετά να φιλιώσει, από την κυρία που στέλνει τη δέκατη έβδομη επιστολή της στον υπουργό γιατί ο Καλοχαιρέτας της ιστορίας μας δεν επιθυμεί να ανταποκριθεί στο αίτημά της και από κει στον νεαρό που διαβάζει εφημερίδα φωναχτά, για να τον ακούσει η κυρούλα που κάθεται απέναντί του στο παγκάκι.

Μάκης Τσίτας

Ο στρατηγός κάνει φασαρία στην πλατεία

Δέκα μονόπρακτα

Όλες οι ιστορίες είναι ποτισμένες με χιούμορ, με συγκίνηση, με κάτι από πίκρα, με γλυκό που δεν μας πέτυχε και τόσο πολύ. Όλες οι ιστορίες είναι ποτισμένες με ζωή. Τα παιδιά μας δεν μας πήραν τηλέφωνο. Τα παιδιά μας θα κανονίσουμε από βδομάδα να τα δούμε. Προς το παρόν αποχαιωνώμαστε μπροστά στην τηλεόραση και παραγγέλνουμε για πέντε στόλους. Η πένα του Μάκη Τσίτα εστιάζει στον μεγαλύτερο φόβο μας. Τη μοναξιά. Όσοι νομίζετε πως είναι ο θάνατος, καλά κάνετε και το νομίζετε, απλά έχετε με τη σειρά σας εστιάσει στη δεύτερη θέση. Η μοναξιά είναι ακόμα πιο επικίνδυνη, ακόμα πιο ζοφερή, ακόμα πιο... ναι, πιο θανατηφόρα. Γιατί διαβρώνει, παίρνοντας τον χρόνο της. Γιατί ξεγελάει, επειδή πάντα μπορούμε να μιλάμε με τον εαυτό μας. Γιατί μπορεί, επειδή μπορεί.

Οι δέκα ιστορίες θα μπορούσαν πολύ άνετα να γίνουν θεατρικές παραστάσεις. Και που οι πιο πολλές από αυτές έχουν ήδη γίνει. Και όταν με το καλό ξανανέβουν, θα ήθελα να είμαι από τους πρώτους που θα τις παρακολουθήσουν. Για να δω τη μαγεία να φεύγει από το χαρτί και να γίνεται λέξεις που εκστομίζονται, χέρια που νεύουν, πρόσωπα που αλλάζουν χρώμα, γκριμάτσες που εναλλάσσονται. Για να δω τη μαγεία να γίνεται άνθρωπος.

Το πάρτι ξεκίνησε. Το πάρτι τελείωσε. Οι καλεσμένοι δεν ήλθαν. Τι κρίμα... Θα περνούσαμε όμορφα. Ο τρόπος που αφηγείται μέσω των χαρακτήρων του είναι τόσο γήινος, τόσο δικός μας, τόσο της διπλανής πόρτας. Ο τρόπος που ο συγγραφέας αφηγείται, μέσω των προσώπων και των καταστάσεων, είναι ο πλέον αληθινός. Θα δούμε πλευρές δικές μας εκεί. Θα αισθανθούμε περίεργα, γιατί κάποιες από αυτές τις ιστορίες τις έχουμε ζήσει, με κάποιες παραλλαγές φυσικά. Θα αισθανθούμε οικεία, γιατί έχουμε αντιδράσει σχεδόν παρόμοια. Σάμπως η ζωή μας δεν έχει και κείνη τα παράλογά της; Σάμπως καμιά φορά δεν πιάνουμε τον εαυτό μας να σκέφτεται «Δεν μπορεί να το ζω εγώ αυτό»;

Τον θαυμάζω τον κύριο Τσίτα. Γιατί πληκτρολογεί και γεννά. Γεννά χαμόγελα και γκρινιάρικα πρόσωπα. Γεννά ανθρώπους κάθε ηλικίας και κάθε ψυχοσύνθεσης. Γεννά χαρακτήρες που θέλω πολύ να τους βαφτίσω γκροτέσκους, αλλά δεν το κάνω, γιατί κάπως έτσι είμαι κι εγώ. Κάπως έτσι είστε κι εσείς. Και αυτό το έχει πάρει χαμπάρι ο Στρατηγός. Ίσως γι' αυτό τον λόγο να κάνει φασαρία στην πλατεία. Γιατί χωρίς φασαρία κανείς δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει ή τι πρόκειται να συμβεί. Καλοτάξιδο, Μάκη! Μας συγκίνησες. Πολύ.

Κώστας Κούλης